

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 8598

Doknr.
940428

Dato
11-12-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 15. november 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 150 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 150:

"Hvad mener ministeren om brugen af Google Translate i sagsbehandlingen ved anbringelser uden for hjemmet af ukrainske flygtningebørn, og vil ministeren tage initiativ til at sikre bedre kommunikation i sager, hvor der er sproglige udfordringer og dermed større risiko for fejl og dårlig sagsbehandling? Der henvises til artiklen »Ukrainske Oleksandra følte sig misforstået, da hendes børn blev tvangsfjernet«, dr.dk, den 14. november 2024."

Svar:

Det er helt centralt, at retssikkerheden er i orden i så indgribende sager, hvor der træffes afgørelse om anbringelse uden for hjemmet. Kommunen skal sikre en ordentlig inddragelse af både børn og forældre, og at der i den forbindelse tages de fornødne hensyn til eventuelle sproglige og kulturelle forskelligheder, der måtte gøre sig gældende i den enkelte sag.

Som minister har jeg ikke mulighed for at gå ind i konkrete sager eller pålægge en kommune at træffe bestemte afgørelser i en sag. Det er kommunerne, der har myndighedsansvaret og dermed ansvaret for sagsbehandlingen i sager om støtte efter barnets lov, herunder sager om anbringelse uden for hjemmet. Det er derfor også kommunernes ansvar at sikre, at sagsbehandlingen foregår korrekt og efterlever gældende lovkrav.

I forbindelse med sagsbehandlingen i kommunerne følger det af forvaltningslovens § 7, stk. 1, om vejledningspligten og den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om forvaltningens undersøgelsespligt, at forvaltningsmyndighederne i almindelighed må sikre sig, at de er i stand til at forstå og blive forstået af borgere, der retter henvendelse til myndighederne om sager, der skal tages under behandling af myndighederne. Efter omstændighederne må myndighederne således om fornødent stille tolke- og oversættelsesbistand til rådighed for den pågældende.

Efter barnets lov har kommunerne en pligt til at iværksætte hjælp, hvis der er børn og unge i kommunen, der mistrives og har brug for støtte af hensyn til at sikre deres trivsel og udvikling. Kommunerne har samtidig en pligt efter retssikkerhedsloven til at sikre, at en sag er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at kommunen kan træffe afgørelse i sagen. Efter forvaltningslovens regler har

sagens parter desuden ret til at udtale sig, herunder som led i belysning af sagen, og til at få en begrundelse for den afgørelse, som kommunen træffer.

Jeg kan i forlængelse heraf oplyse, at der efter barnets lov er nogle klare kriterier for, hvornår en kommune kan anbringe et barn uden for hjemmet – ikke mindst hvis afgørelsen træffes uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren. Der er samtidig en række proceskrav, som kommunerne skal overholde, bl.a. at der i alle sager om anbringelse skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse.

Kommunen skal i den forbindelse sikre, at både barnet og forældrene bliver inddraget i sagsbehandlingen og i de afgørelser og beslutninger, der træffes i sagen. I forhold til dialogen med børn, unge og forældre fra etniske minoriteter bør kommunen tage tilbørligt hensyn til de særlige forhold, som barnets eller den unges eller familiens etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund giver anledning til.

I sager om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke er der desuden nogle klare retssikkerhedsmæssige garantier for at sikre retssikkerheden for både barnet og forældremyndigheden. For det første træffes afgørelsen af kommunens børne- og ungeudvalg, som bl.a. inkluderer en byretsdommer og en børnesagkyndig, der tager stilling til, om de er enige i forvaltningens indstilling. Afgørelsen kan efterfølgende påklages til Ankestyrelsen af sagens parter, dvs. forældremyndighedens indehaver og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år. Sagens parter har desuden ret til gratis advokatbistand under klagesagens behandling, og det gælder også, hvis Ankestyrelsens afgørelse indbringes for byretten.

Det system er netop etableret for at sikre, at flere instanser kan tage stilling til, om grundlaget for den tvangsmæssige anbringelse er i orden og i overensstemmelse med hensynet til barnets eller den unges bedste.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister